

W 59-rocznicę urodzin Towarzysza Bolesława Bieruta

Towarzysz BOLESŁAW BIERUT, Prezydent Rzeczypospolitej, Przewodniczący KC naszej Partii obchodzi dziś 59 rocznicę urodzin. W tym dniu serca wszystkich Polaków biją wspólnym rytmem uczucia do tego, którego całe życie było wielką walką o wyzwolenie naszego kraju z jarzma wyzysku i ucisku i który przewodził partii i państwu w budowie socjalistycznej Polski. „Naród nasz — powiedział Towarzysz BIERUT na VI Plenum KC naszej Partii — przeżywa w obecnym etapie historycznym najgłębszy proces przekształcania się i przestawiania w społeczeństwo socjalistyczne”. W tym wielkim procesie historycznym naród nasz skupia wszystkie swe siły dokoła Towarzysza BIERUTA, któremu dziś z okazji rocznicy urodzin życzy wielu lat życia dla Polski, dla socjalizmu.

Chłopi pracujący Kielecczyną przedterminowo kończą siewy

W dalszym ciągu napływają meldunki o sprawnym wykonywaniu wiosennych prac siewnych w województwie kieleckim. Jednym ze środków przyspieszających się do szybszego wykonywania tych prac jest rozszerzanie się z każdym dniem współzawodnictwa pracy, podejmowane przez PGR-y, spółdzielnie produkcyjne i gospodarstwa indywidualne.

Ostatnie meldunki stwierdzają: w siewach wiosennych przodują powiaty: Jędrzejów (88,7 proc.), Sandomierz (88,7 proc.), i Włoszczowa (77,8 proc.). W pozostałych powiatach procent wykonania siewów przedstawia się następująco: Pileński — 76,7 proc., Opatów — 64 proc., Starachowice — 62,8 proc., Końskie — 50,5 proc., Radom — 47,6 proc., Opoczno — 46,3 proc., Busko — 45,7 proc., Kielec — 39 proc. i Kielec — 30 proc.

Procent wykonania siewów w pow. Kielec jest najmniejszy dlatego, gdyż jest to powiat górski, z glebą, za wyjątkiem gm. Suchedniów i Bodzentyn, które kończą siewy z półkosiowych, są podmokłe i sągno piaszki.

Najsprawniej przebiegają prace w spółdzielniach produkcyjnych. Ostatnie meldunki donoszą, że spółdzielnie produkcyjne powiatu opatowskiego i pińchowskiego ukończyły siewy wiosenne przed kilku dniami. W tym tygodniu zakończą siewy spółdzielnie produkcyjne pozostałych powiatów: Sulejów, Ciepłowski i Pein (pow. Starachowice), mają jeszcze za sobą grykę.

Według ostatnich danych PGR-y naszego województwa wykonały do dnia 15 bm. 78,4 proc. siewów zbożowych. W siewach przodują zespoły Sędziów (88 proc.), Kosów (83 proc.) i Modliszewice, te ostatnie w niedziele po południu ukończyły siewy z pszenicy i gryki i drobnoziarnistych, za wyjątkiem lubinu kwalifikowanego.

Obecnie PGR-y przystąpiły do sadzenia ziemniaków wczesnych. Jako pierwszy zespół Modliszewice, rozpoczynając sadzenie ziemniaków w dniu 17 bm. w gospodarstwie Skórnicze.

Do dnia 15 kwietnia z pomocy sąsiedzkiej skorzystało 4,733 gospodarstwa biedniackie. Pomocy udzieliło 4,966 bogatszych chłopów, którzy dali 11,892 dniówki konne i 808 pieszych.

Nowy typ lokomotywy dla kopalń węgla produkuje przemysł polski

WARSZAWA (PAP). Ostatnio przemysł ciężki opracował prototyp i wyprodukował pierwsze dwie nowego typu kopalniane lokomotywy elektryczne. Jest to najnowocześniejszy typ lokomotywy kopalnianych. Ich wprowadzenie na terenie naszych kopalń pozwoli na dalsze zmechanizowanie prac w przemyśle węglowym. W roku bieżącym ruszy już planowa produkcja tego typu lokomotyw.

Trumanowscy zoidacy w Korei prześlęgnęli

hitlerowskich katów z Oświęcimia i Buchenwaldu

Rząd Korei Ludowej domaga się ukarania amerykańskich barbarzyńców

Protest ministra Pak Hen-ana do ONZ

PEKIN (PAP). Z Pienianu donoszą, że minister Spraw Zagranicznych Koreińskiej Republiki Ludowej — Demokratycznej PAK HEN-AN wystosował w dniu 15 kwietnia do przewodniczącego Zgromadzenia Ogólnego ONZ i do przewodniczącego Rady Bezpieczeństwa notę, w której czytamy m. in.:

— Rząd Koreińskiej Republiki Ludowej — Demokratycznej składał niejednokrotnie do ONZ protesty przeciwko zbrojnej interwencji Stanów Zjednoczonych i przeciwko potwornym bestialstwom, dokonywanym w Korei przez Amerykanów i ich synmanowców.

ONZ ignoruje protesty rządu Koreińskiej Republiki Ludowej — Demokratycznej i nie uczyniła nic, aby położyć kres bestialstwom amerykańskich interwentów, które wywołują szorstkie oburzenie nie tylko narodu

Proletariusze wszystkich krajów łączcie się!

Słowo Ludu

ORGAN KW POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOCZNICZEJ

ROK III Nr 105 (558)

KIELCE

ŚRODA, 18 KWIETNIA 1951 R.

Cena 15 gr

Nowe zwycięstwo obozu pokoju przyniosł
twórczy wysiłek mas pracujących ZSRR

Powojenny plan 5-letni wykonany z nadwyżką

Komunikat Państw. Komisji Planowania i Centralnego Urzędu Statystycznego ZSRR

MOSKWA (PAP). OGŁOSZONO TU KOMUNIKAT PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA ZSRR I CENTRALNEGO URZĘDU STATYSTYCZNEGO ZSRR O WYNIKACH WYKONANIA CZWARTEGO (PIERSZEGO POWOJENNEGO) PLANU 5-LETNIEGO ZSRR ZA LATA 1946 — 1950.

PRZYJĘTY PRZEZ RADĘ NAJWYŻSZĄ ZSRR W MARCU 1946 ROKU POWOJENNY PLAN 5-LETNI ODBUDOWY I ROZWOJU GOSPODARKI NARODOWEJ ZSRR NA LATA 1946 — 1950 ZOSTAŁ POMYŚLNIE WYKONANY, A NAJWAŻNIEJSZE ZADANIA PLANU WYKONANE ZOSTAŁY ZE ZNACZNĄ NADWYŻKĄ.

Wykonanie planu 5-letniego w dziedzinie przemysłu

Komunikat stwierdza, że w okresie minionych 5 lat osiągnięto wielkie sukcesy w dziedzinie odbudowy i rozwoju przemysłu ZSRR.

Plan 5-letni przewidywał, że produkcja globalna całego przemysłu ZSRR w roku 1950 (ostatnim roku pięcioletki), winna zwiększyć się o 48 procent w porównaniu z przedwojennym rokiem 1940. Faktycznie w 1950 roku produkcja przemysłowa wzrosła o 73 proc. w porównaniu w rokiem 1940.

5-letni plan wykonany został w dziedzinie przemysłu ZSRR przedterminowo w ciągu czterech lat i trzech miesięcy.

Wytłoczone przez plan 5-letni zadania na rok 1950 w zakresie globalnej produkcji przemysłu zostały wykonane z nadwyżką w wysokości 17 procent. Dzięki zastosowaniu najnowszych zdobyczy techniki współczesnej zapewniono dalsze podniesienie poziomu technicznego wszystkich gałęzi socjalistycznego przemysłu.

W dziedzinie hutnictwa żelaza wykonano z nadwyżką zadania planu 5-letniego co do wytopu stali i produkcji walcówki. Ministerstwo Hutnictwa wykonało plan 5-letni wytopu surowców.

Globalna produkcja metalu żelaznego w 1950 roku przekroczyła poziom przedwojenny o 45 proc., podczas gdy plan 5-letni stawiał zadanie przekroczenia tego poziomu o 35 proc.

Produkcja surowców zwiększyła się przy tym w porównaniu z poziomem przedwojennym o 29 procent, wytop stali — o 29 procent i produkcja walcówki — o 59 procent.

Przemysł hutniczy południa, zniszczony całkowicie podczas

wojny, odbudowany został na nowym bazie technicznej i produkuje więcej metali niż przed wojną.

Hutnictwo żelaza na wschodnich obszarach kraju rozwijało się w dalszym ciągu.

Na Uralu produkcja surowców zwiększyła się w 1950 roku, w porównaniu z 1940 rokiem, 2,6 razy, stali — 2,7 razy i produkcja walcówki — 2,8 razy.

W Syberii produkcja surowców zwiększyła się 1,2 razy, stali — 1,7 razy i walcówki — 2 razy.

Zorganizowano produkcję metali żelaznych w Azji Środkowej i na Zakaukaziu.

Pomimo przekroczenia planu produkcji stali i walcówki, produkcja metalu żelaznego, zwłaszcza zaś niektórych rodzajów walcówki, nie nadążyła za zwiększonymi potrzebami gospodarki narodowej.

W hutnictwie żelaza doskonaliła się technologia produkcji. Na szeroką skalę zastosowano mechanizację pracochłonnych i ciężkich robót oraz automatyzację procesów wytwórczych. Poprawiło się znacznie wykorzystanie urządzeń technicznych. Tak więc w końcu 1950 roku w zakładach Ministerstwa Hutnictwa wykorzystanie przestrzeni użytkowej wielkich pieców zwiększyło się w porównaniu z 1940 rokiem o 25 procent, a wytop stali z 1 metra kwadratowego przestrzeni dla paleniska pieców martenowskich — o 33 procent.

W dziedzinie hutnictwa metali kolorowych, dzięki budowie nowych kopalń rudy, wzbogacalni i zakładów przemysłowych, jak również dzięki alozowaniu pracy czynnych już przed wojną, produkcja miedzi, aluminium, niklu, ołowiu, cynku oraz innych kolorowych i rzadkich metali znacznie przekroczyła poziom przedwojenny. Jednakże rosnące potrzeby gospodarki narodowej wymagały jeszcze szybszego wzrostu produkcji metali kolorowych.

5-letni plan wydobycia węgla wykonany został z nadwyżką. Wydobycie węgla w 1950 roku wyniosło 164 procent w stosunku do zadań wytyczonych przez plan 5-letni i zwiększyło się w porównaniu z poziomem przedwojennym o 57 proc.

Ustalony planem 5-letnim na rok 1950 poziom wydobycia węgla w kopalniach Ministerstwa Przemysłu Węglowego, osiągnięty został przedterminowo — w czwartym kwartale 1949 roku. Odbudowane kopalnie węgla na obszarach, które uległy w skutku wojny.

Kopalnie Donbasu dały więcej niż przed wojną i więcej niż przewidywał plan 5-letni. Donbas jest znów największym i najbardziej znaczącym węgelnictwem kraju.

Wydobycie węgla w Zagłębiu Podmoskiewskim zwiększyło się trzykrotnie w porównaniu z poziomem przedwojennym. Wraz z odbudową Donbasu i Zagłębia Podmoskiewskiego trwał rozwój przemysłu węglowego.

wego na Uralu, w Zagłębiu Kuźnieckim, w Zagłębiu Karagajyńskim i na innych obszarach kraju.

Na wschodzie w 1950 roku wydobyto węgla przeszło dwukrotnie więcej niż w okresie przedwojennym. Rozszerzona została znacznie nowa baza węgla — Zagłębie Pieczorskie.

Doprowadzono do końca mechanizację procesów wrębowania, urobku i odstawy węgla, jak również mechanizację transportu podziemnego i załadunku węgla do wagonów kolejowych. Rozpoczęto prace zmierzające do przejścia na kompleksową mechanizację kopalni węglowych, wprowadzany jest system kierowania na odległość i automatycznego kierowania działaniem maszyn i mechanizmów.

Wykonano z nadwyżką zadania planu 5-letniego w dziedzinie odbudowy i rozwoju przemysłu naftowego. W 1950 roku wydobyte ropy naftowej wyniosło 107 proc., w stosunku do zadań wytyczonych przez plan 5-letni i było o 22 proc. większe niż przed wojną.

Dzięki skutecznemu wykonaniu prac geologiczno-badawczych wykryto i przygotowano do eksploatacji znaczne przemysłowe zasoby ropy naftowej i gazu. Wprowadzana jest na szeroką skalę nowa technika w dziedzinie wydobycia ropy naftowej, wiercenia szybów i przetwarzania ropy. Rozszerzone produkcję wysoceoktowanego węgla lotniczego, materiałów pędnych i smarów lotniczych.

Szybki wzrost wydobywania ropy naftowej wymaga jednak jeszcze większego wzmocnienia tempa budowy nowych rafinerii. Wzrosło poważnie znaczenie nowych pól naftowych na Wschodzie. Powstały nowe wielkie tereny eksploatacji i rafinerie ropy w Baszkirskiej ASRR. Rozwija się szybko wydobywanie i przetwarzanie ropy naftowej w obwodzie Kujbyszewskim, w Turkmieńskiej SRR, Uzbekkiej SRR i Kazachskiej SRR. Wykryto nowe wielkie źródła naftowe w Tatarskiej ASRR.

Ciężar gatunkowy obszarów wschodnich w stosunku do globalnego wydobycia ropy naftowej w całym Związku Radzieckim zwiększył się do 44 proc. w porównaniu z 32 proc. w 1940 r.

Nastąpił dalszy rozwój przemysłu gazowego. Zbudowano i uruchomiono gazociągi Saratow — Moskwa, Daszawa — Kijów i Kochiżjarwe — Lenin grad.

Rozwinięta się budowa przedsiębiorstw wytwarzających sztuczne paliwa płynne.

Z nadwyżką wykonano zadania planu 5-letniego w dziedzinie produkcji energii elektrycznej. Ustalony planem 5-letnim na r. 1950 poziom produkcji energii elektrycznej osiągnięty został przedterminowo w IV kwartale 1949 r. Produkcja energii elektrycznej w 1950 r. wyniosła 110 proc. w stosunku do zadań wytyczonych przez plan 5-letni i przekroczyła poziom 1940 r. o 87 proc.

Na obszarach, które uległy skutkom wojny, wyprodukowano znacznie więcej energii elektrycznej niż w 1940 roku.

Rozwinięta się na wielką skalę budowa Gorkowskiej Elek-

d.c. na str. 3

Na cześć Święta Pracy

Robotnicy Zakładów Starachowickich
wysoko przekraczają swoje zobowiązania

W ślad za tow. tow. Krystyną Michałką i Henrykiem Cmają — robotnikami FH, którzy wysoko przekroczyli wykonanie swych zobowiązań 1-Majowych, napływają nowe meldunki robotników Starachowickich o przekraczaniu powyższych zobowiązań.

Tow. Piotr Litwiniak, wykonujący dotychczas 187 proc. normy dla uczczenia Dnia Pracy zobowiązał się podnieść wydajność o 30 proc., a obecnie przekroczył już ją o 3 proc. Tow. Stefan Łojek wykonywał 121 proc. normy, postanowił podwyższyć ją o 25 proc., już do tej pory wykonuje 180 proc. Tow. Stanisław Szwajnoch wykonywał 144 proc. normy, zaplanował przekroczyć ją o 5 proc. już wykonuje 180 proc. Tow. Edward Grzelka osiągnął dotychczas 161 proc. zobowiązań się wykonać o 5 proc. więcej, a wykonuje dziś 180 proc. normy. Tow. Józef Kominek wykonywał 145 proc. normy, zobowiązał się podnieść ją o 5 proc., wykonuje już 180 proc. normy. Tow. Ignacy Grudziński osiągnął 131 proc. normy postanowił podnieść swą wydajność do 135 proc. dzisiaj już osiąga 170 proc.

Zalogi cukrowni „Włostów” zaoszczędzi 18 tys. zł

Grupa robotników transportu Cukrowni „Włostów” postanowiła dostarczyć do spółdzielni produkcyjnej Kurów 10 tys. sztuk cegieł. Grupa robocza instalująca prasę do wylotków zobowiązała się przyspieszyć roboty i do 3-go maja wykonać zadanie; zaoszczędzając 33 roboczo-godzin. Następna grupa 15-osobowa zobowiązała się przyspieszyć o 10 dni kontraktację buraka cukrowego. Grupa 88 robotników oczyszcza z gruzów i słomu plac fabryczny, dając ogółem 1920 roboczo-godzin. Grupa 20 robotników postanowiła gasikować ogródki robotnicze w ciągu 900 roboczo-godzin.

Ogólna wartość zobowiązań załogi cukrowni „Włostów” wynosi 16.832 zł.

W realizacji powyższych zobowiązań wyróżniają się członkowie miejscowej organizacji ZMP.

Triumf socjalizmu i pokoju

„Podstawowe zadania nowego planu pięcioletniego polegają na tym, by odbudować zniszczone okręgi kraju, podnieść przemysł i rolnictwo do poziomu przedwojennego, a następnie przekroczyć ten poziom w mniejszym lub większym stopniu”.

(JÓZEF STALIN — z przemówienia z dn. 9 lutego 1946 r.)

Wskazania Towarzysza STALINA rozwinięte i sformułowane w szczególności w pierwszym powojennym planie 5-letnim ZSRR (1946—1950) zostały przez naród radziecki z honorem wypełnione, a na najważniejszych odcinkach w znacznym stopniu przekroczone.

W pierwszym powojennym planie 5-letnim odbudowano, zbudowano i uruchomiono ponad 6 tys. (planowano 5.000) wielkich przedsiębiorstw przemysłowych. Całkowicie odbudowano a nawet rozbudowano przemysł na zrujnowanych ziemiach, które znajdowały się w okresie wojny pod okupacją hitlerowską.

W roku 1950 produkcja przemysłu radzieckiego wzrosła w porównaniu z poziomem roku 1940 — o 73 proc., podczas gdy plan 5-letni przewidywał wzrost tylko o 48 proc. W szczególności szybko tempo rozwoju się przemysł wytwarzający środki produkcji, stanowiący podstawę dalszej budowy wszystkich gałęzi gospodarki. Produkcja energii elektrycznej wzrosła o 87 proc. (zamiast o 57 proc.), hutnictwa o 45 proc. (zamiast o 35 proc.), nafty o 22 proc. (zamiast o 14 proc.). Najniższy wzrost zaznaczył się jednak w produkcji

przemysłu maszynowego, którego wydajność w roku ubiegłym była o 130 proc. większa, niż w roku 1940. W ten sposób Związek Radziecki stworzył sobie gigantyczny wprost park obrabiarek do metali, większy o 30 proc. od parku Stanów Zjednoczonych z roku 1940.

Wydajność zwiększyła się również produkcja przemysłu zaspakajających bezpośrednio potrzeby społeczeństwa — włókienniczego, odzieżowego, skórzanego, spożywczego i t.p.

Potężny rozwój przemysłu maszynowego i chemicznego umożliwił wyposażenie rolnictwa w nowoczesne środki produkcji, dzięki czemu rolnictwo socjalistyczne zwiększyło w roku ubiegłym w porównaniu z rokiem 1940 zbiory zbóż o 245 mil. pudów, zwiększyło wydajność uprawy pszenicy i roślin technicznych. Również przedwojenny poziom pogłowia bydła został przekroczony. Z nadwyżką wykonano także zadania planu radziecki transport, zaspakajając w pełni potrzeby gospodarki narodowej.

Wzrostowi ilościowemu towarzyszyły poważne przemiany jakościowe w gospodarce ZSRR, rozporządzającej coraz doskonalszą techniką i coraz liczniejszą i lepiej przygotowaną do realizacji swych zadań kadrą fachowców. Przemysł radziecki opanował metody produkcji setek nowych typów najnowocześniejszych i najwydajniejszych maszyn i urządzeń przemysłowych. We wszystkich dziedzinach gospodarki wydajność poprawie uległa wykorzystanie maszyn i urządzeń, zwiększyła się szybkość przebiegu procesów produkcyjnych, wydajność pracy w przemyśle wzrosła o 37 proc. (planowano wzrost o 36 proc.), konsekwentnie realizowano system oszczędnościowy. Wszystko to przyczyniło się do wykonania zadań planu 5-letniego w zakresie potężnienia kosztów produkcji i usług tak, że oszczędności pokryły większą część obciążenia nakładów inwestycyjnych pięcioletnia.

Setki cyfr komunikatu Państwowej Komisji Planowania Centralnego Urzędu Statystycznego ZSRR charakteryzują wszechstronny rozwój gospodarki socjalistycznego mocarstwa. Jednakże najbardziej wymowna, ilustrująca w sposób syntetyczny dynamikę radzieckiej gospodarki to cyfra dotycząca dochodu narodowego, który w porównaniu z rokiem 1940 był w r. ub. o 64

proc. większy (przy planowanym wzroście o 33 proc.). Prawie 3/4 obywateli docho- dochu narodowego obróciło Państwo Radzieckie na potrzeby obywateli. W okresie realizacji planu oddano do użytku 100 mil. metrów kw. odbudowanej i nowowytbudowanej powierzchni mieszkaniowej w miastach i około 3 milionów domów wiejskich. Dzięki wielokrotnemu zwiększeniu cen dochodu ludności pracującej miast i wsi wzrosły w cenach porównywalnych w roku 1950 o 62 proc. w stosunku do roku 1940.

Wspaniałe osiągnięcia radzieckie nabierają jeszcze większej wymowy, jeśli przypomnieć nie słychane zniszczenia wojenne, jakich doznał Związek Radziecki, a ocenione na gigantyczny wprost sumę 679 mld. rubli, 25 lat — jest to okres czasu, którego Rosja będzie potrzebowała na odbudowanie tego, co mi zniszczył! — pisał w memorandum do Hitlera faszystowski marzałek Stuepnagel. Jego przewidywania w pełni podzielał imperialistyczny anglosaski iluzjonizm na poważne osłabienie Związku Radzieckiego w wyniku wojny.

Hitlerowcy i ich dzisiejsi anglosaski naśladowcy doznali jednak ciężkiego zawodu. Nie docenili w swych rachubach potencjalnych możliwości socjalistycznej gospodarki, nie docenili twórczego, płomiennej patriotyzmu ludzi radzieckich, ich nie spożyte energii, zapалу, talentów, bezgranicznego oddania sprawie budownictwa komunizmu i sławnej Partii LENINA - STALINA. Trzech lat a nie dwudziestu pięciu potrzeba wały narody radzieckie na naprawienie faszystowskiego dzieła zniszczenia, a w ciągu następnych dwóch lat potrafiły dążyć swoją gospodarkę do poziomu znacznie przewyższającego go stan przedwojenny.

Komunikat Centralnego Urzędu Statystycznego ZSRR jest powodem dumy i radości nie tylko społeczeństwa radzieckiego, lecz wszystkich ludzi postępu na całym świecie. Niesłychanie szybki, dynamiczny, potężny rozwój Związku Radzieckiego go osacza bowiem wydajne pomnożenie sił głównego szermierza i obrońcy, głównej ości pokoju w świecie.

Wyniki wykonania planu 5-letniego powojennej są znakomitą, nieodpartą dowodem wyświadczonej przez gospodarkę socjalistyczną nad gospodarką kapitalistyczną. Który kraj kapitalistyczny w świecie potrafił w ciągu 5 lat powojennych zwiększyć produkcję przemysłu

o 73 proc. Świat kapitalistyczny zaś dał tylko jedną drogę zwiększenia produkcji — drogą zbrojeń, przygotowania wojny napastniczej i materialnego obniżenia poziomu życia ludu pracującego. Związek Radziecki zaś pokazuje całemu światu — że lud pracujący, rozwijając produkcję pokojową — potrafi pozostawić daleko w tył wszystkie wyniki osiągnięte przez najbardziej przodujące kraje kapitalistyczne.

Dziesiątki milionów ludzi w Polsce i we wszystkich krajach demokracji ludowej Europy i Azji czerpać będą z osiągnięć powojennej pięcioletki radzieckiej przykład i naukę, jak wzmacniać, rozwijać, usprawniać i dźwigać na wyższy poziom gospodarkę socjalistyczną, jak najlepiej wykorzystywać jej olbrzymie możliwości dla dobra swoich narodów i dla sprawy całej ludzkości — obrony trwa tego pokoju.

Wspaniałe wyniki tywardziej i zarażem radości pracy ludzi radzieckich dodają bodźca nam wszystkim państw kapitalistycznych do wzmożenia walki z imperialistycznym przegotowaniem do wojny, ze spotęgowaniem wysiłkiem i faszystacją ich krajów, pokazując raz jeszcze do czego zdolny jest naród wyzwolony z jarzma kapitalistów, pracujący dla siebie i konsekwentnie kroczący drogą wytyczoną geniuszem MARCHSA, ENGELSA, LENINA i STALINA.

Tadeusz Sygietyński odznaczony Orderem Odrodzenia Polski

W dniu 16 bm. po drugim występie festiwalowym Państwowego Zespołu Ludowego Pieśni i Tańca „MAZOWSZE” w sali Państwowej Opery i Filharmonii, odbyła się uroczystość udzielenia kierownikowi artystycznemu Zespołu, Tadeuszowi Sygietyńskiemu, krzyżem oficerskim Orderu Odrodzenia Polski. Aktu dekoracji dokonał w imieniu Prezydenta R. P. minister Kultury i Sztuki S. Dybowski. Po akcie dekoracji, któremu towarzyszyły owacje publiczności, minister Dybowski, wiceminister Sokorski i wyżsi urzędnicy Ministerstwa Kultury i Sztuki złożyli Tadeuszowi Sygietyńskiemu serdeczne gratulacje.

Protest ministra Pak Hen-ena przeciw bestialstwu Amerykanów w Korei

(Dokończenie ze str. 1-2)

Nota ministra PAK HEN-ENA przytacza liczne przykłady mordów dokonanych na spokojnej ludności koreańskiej przez Amerykanów i lisymanowców.

W początkach października 1950 r. Amerykanie aresztowali w gminie Koha, w prowincji Kengli 135 pracowników komitetów ludowych, należących do partii demokratycznych oraz członków ich rodzin, skrupułowali im ręce i nogi i rzucili pod przebiegające czołgi.

23 października ub. roku lisymanowcy aresztowali w mieście Sandu 30 osób pod zarzutem „sprzysięgania czerwonym”. Aresztowanych torturowano przy pomocy prądu elektrycznego a następnie rozstrzelano na placu przed teatrem miejskim.

23 listopada żołnierze lisymanowscy aresztowali w Hahnsu (północny Hamhyn) 28 członków „Gminnego Komitetu Ludowego” z przewodniczącym Komitetu Kim Don-hu. Wszyscy aresztowani zostali obłani benzyną i spaleni żywcem. W pierwszych dniach października, w gminie Koha, w prow. Kengli policjanci śladali sześć osób, śpiewających pieśń o KIM IR-SENIE. Wyrwali oni dzieciom języki a następnie je zamordowali. Trupy dzieci zostały rzucone na bruk na rynku, dokąd spędzono wszystkie dzieci z okolicznych wsi. Policjanci zagrozili, że każde dziecko, śpiewające pieśń o KIM IR-SENIE będzie w ten sam sposób zgładzone.

W początkach listopada lisymanowcy zamordowali 70 kobiet — ten demokratyczny działacz we wsi Phaczu, w prow. Kengli. Dłacie tych kobiet zostały zakopane żywcem do ziemi.

W listopadzie 1950 r. Amerykanie spędzili do schronu przy ciwotniczego w miejscowości Sinczon 479 patriotów koreańskich i członków ich rodzin. Wejście do schronu zostało zasypane ziemią tak, że wszystkie uwieszone w nim osoby uduł się. W ten sam sposób Amerykanie zamordowali 104 Koreańczyków w innych schronach przeciwlotniczych w tej miejscowości. We wsi Wonnam lisymanowcy zamknęli w jednym z magazynów ponad 300 osób i spalili je żywcem. W innym budynku zamknęli oni ponad 80 dzieci i zatkali je kijami.

Li In-dum przewodniczący Komitetu Powiatowego Związku Chłopskiego we wsi Unnani do stał bestialstwo zamordowany. Żołnierze amerykańscy i lisymanowscy wykuli mu oczy, od-

jęli uszy i zdarli z niego skórę. Przykładów bestialskiego mordowania ludności koreańskiej przez interwentów jest niezliczona ilość.

W samej tylko prowincji Hwanhe, do 2 lutego 1951 r. napastnicy zamordowali ponad 100 tysięcy osób.

Opuszczając powiat Jannan (prow. Kanwon), Amerykanie i lisymanowcy wypędzili ponad 25 tysięcy mieszkańców, a po drodze rozstrzelali z karabinów maszynowych i samolotów bombardujących z samolotów znaczną ich część.

Interwencji amerykańskiej i bandy lisymanowskiej zgwałcili i zamordowali niezliczoną ilość kobiet koreańskich.

Interwencji amerykańskiej i lisymanowskiej niszczą w barbarzyński sposób pomniki, instytucje kulturalne i zabytki historyczne narodu koreańskiego. Maszując się na narodzie koreańskim za jego bohaterów opór, zabory chcą uczynić z Korei pustynię.

Wywołując się z miasta Kenson, interwencji wysłali w powietrze cenny zabytek historyczny — bramę południową i muzeum, spalili oni świątynię buddyjską w miejscowości Naksan. Napastnicy sburzyli wspaniałe zabytki historyczne — starą bramę w Seulu i bramę południową w Suwonie.

Nota rządu Koreańskiej Republiki Ludowej, „Demokratycznej” stwierdza, że interwencja amerykańska dopuszczająca się tych potwornych zbrodni usiłując zastraszyć naród koreański i złamać jego wolę oporu oraz pragnienie całkowitego wyzwolenia ojczyzny. Wyślij zbrodniarzy posiadają jednak daremnie. Bestialstwa interwencji wywołują jedynie wzmagające się z każdym dnem oburzenie i nienawiść narodu koreańskiego do imperializmu amerykańskiego. W odpowiedzi na bestialstwa interwencji, naród koreański jednoczy się pod sztandarem Republiki Ludowej. Demokratycznej, wyczerpując wypędzić zienawidzonych zabójców ze swej ojczyzny. Naród koreański jest pewien swego ostatecznego zwycięstwa.

Rząd Koreańskiej Republiki Ludowej — Demokratycznej protestuje jak najbardziej stanowczo przeciwko bestialstwu interwencji i oświadcza, że wraz z napastnikami amerykańskimi odpowiedzialność za zbrodnie dokonywane w Korei ponoszą również ci, którzy używają szyldu ONZ dla firmowania agresji amerykańskiej, oraz popierają wysłanie wojsk obcych do Korei, przyznając się tym samym do barbarzyńskiej zagłady narodu koreańskiego i do niszczenia jego mienia.

Jedeli ONZ pragnie rzeczywiście służyć sprawie pokoju, to powinna polecić natychmiast kres zbrodniom imperialistów amerykańskich w Korei, ukarać przestępców wojennych, którzy są inicjatorami tych zbrodni, lub którzy je prowadzą oraz zapewnić uregulowanie problemu koreańskiego zgodnie z wolą milijonów pokój narodów, wyrażoną w uchwałach pierwszej sesji Światowej Rady Pokoju.

Rząd Koreańskiej Republiki Ludowej — Demokratycznej domaga się tego stanowczo.

Kolejna prowokacja amerykańskich gangsterów pwi trznych wobec Chin Ludowych

PEKIN (PAP). Agencja Nowych Chin donosi, że w dniu 13 kwietnia około godz. 9 rano ponad 30 amerykańskich samolotów policyjnych o napędzie odrzutowym ponownie wtargnęło do obszaru powietrznego Chin w rejonie wschodniego wybrzeża prowincji Fukien, w tym samym miejscu, gdzie dwa dni przed tym znaczną ilość samolotów amerykańskich naruszyła granice powietrzne Chin.

Samoloty amerykańskie krążyły nad miastami Fuzou, Dionio, Czunu i Amoj dokonując rozpoznania terenu.

Pościgowce amerykańskie zostały przepędzone ogniem artylerii przeciwlotniczej Chińskiej Armii Ludowej.

Już niemal 600 tysięcy podpisów złożono w Albanii pod Apelem Światowej Rady Pokoju

TIRANA (PAP). — Kampania zbierania podpisów w Albanii pod Apelem Światowej Rady Pokoju wywołującym pieśń mecarstwu do zawarcia Aktu Pokoju — jest w całej pełni. Zbiórka podpisów rozpoczęła w dniu 12 kwietnia, a do dnia 16 kwietnia już 588.814 obywateli albańskich złożyło swe podpisy pod Apelem.

W Instytucie Astrofizyki w Paryżu rozpoczęły się 10 kwietnia obrady zjazdu Światowej Federacji Pracowników Nauki. Na konferencję przybyło 30 delegatów reprezentujących 35 tysięcy uczonych różnych krajów świata. Wśród delegatów znajdują się między innymi: wybitny fizyk brytyjski prof. Sernat, prof. Crowther, włoski uczone Occhialini, uczone belgijski Cosyns. Rząd francuski odmówił wiz wjazdowych niektórym delegatom z krajów demokracji ludowej, a m. in. prof. Infeldowi. Jest to nowy urogi akt rządu francuskiego wobec pokoju.

Otwarcie obrad dokonał prof. Joliot - Curie. Nakreślił plan prac konferencji przewidując omówienie: 1) sytuacji nauki na świecie, 2) wykorzystania nauki dla celów pokojowych, 3) międzynarodowych kontaktów uczonych, 4) planowanej pracy naukowej.

Na zjeździe siedzą: — Rinel (Brytania), Crowther (Brytania), Joliot - Curie (Francja), Brian (Brytania), Staję Occhialini (Włochy), Cosyns (Belgia), Rosenfeld (Brytania).

Konszachty rządu francuskiego z odwetowcem Adenauerem

W stolicy Francji bawi od paru dni główny agent polityczny amerykańskiego imperializmu na Europie zachodniej, Konrad Adenauer. Celem pobytu Adenauera w Paryżu jest udział w rozmowach przedstawieli szefu rządów państw Europy zachodniej — Francji, Niemiec zachodnich, Włoch, Belgii, Holandii i Luksemburga w sprawie ostatecznej redukcji i podpisania tzw. planu Schumana.

Konrad Adenauer, który ma za sobą 50-letnią działalność w służbie sił wojny, w służbie zbrojeniowych koncernów, z pełną uniatością powiada przedstawicielom rządu francuskiego.

W tym samym czasie, gdy na lotnisku paryskim wymieniane były serdeczne uściski do ni francuskich ministrów z rzeszmiem niemieckim rewizjonizmu w tymże Paryżu, w Pałacu Róbowym, gdzie odbywały się obrady zastępców ministrów spraw zagranicznych Stanów Zjednoczonych, Związku Radzieckiego, Anglii i Francji, delegat francuski, wtórując swemu szefowi, delegatowi amerykańskiemu, gorąco zapewniał, że mocarstwa zachodnie nie mają nic wspólnego z remilitaryzowaniem Niemiec za chodnie.

Jakim celem służyć ma plan Schumana? Ma on przypisać przekształcenie Niemiec zachodnich w arsenał dla amerykańskich podpalaczy świata. W czym interesie leży jego realizacja? W interesie amerykań-

skich imperialistów pragnących rozpetać nową wojnę oraz w interesie niemieckich monopolistów i rewizjonistów, którzy widzą w realizacji planu Schumana źródło wielkich zysków i przede wszystkim duży krok naprzód w dziele przygotowania wojny. Ponadto Adenauer i jego wspólnicy wiedzą, że im to właśnie amerykański imperializm przemarcza rolę kierowniczą w Europie za chodniej, rolę żandarma Europy zachodniej.

Szczególnie obydna jest rola odgrywana przez rząd francuski. Jeden z ministrów, Schuman, zgodził się na użycie swego nazwiska jako szyldu do planu, który godzi w bezpieczeństwo narodowe Francji. Cały rząd Queuille'a te zdradę popiera. W rządzie Queuille'a amerykańscy imperialiści i ich hitlerowskie wspólnicy znaleźli usłużnych pomocników w akcji remilitaryzacji Niemiec zachodnich, w odbudowywaniu hitlerowskiego Wehrmachtu i zachodnio - niemieckich zbrojowni.

Naród francuski dał dowód, że wie, jak traktować zdradę swego kraju, który współpracuje z wrogami Francji, współpracuje z odwetowcami zachodnimi - niemieckimi, nie rezygnującymi z „odwiecznej niemieckiej” Alzacji i Lotaryngii. Przed dwoma miesiącami przedstawiciele Krajowej Rady Pokoju Francji złożyli skargę o zdradę stanu przeciwko ówczesnemu premierowi Pleyowowi i ministrowi obrony naro-

dowej, Mochowi. Skarga ta podpisana przez wybitne osobistości różnych pracona politycznych w swym uzasadnieniu stwierdzała: „Pleven i Moch są winni zdrady narodowej, gdyż dostarczają obcym mocarstwom tajemnice obrony narodowej. Utrzymują oni — co zgodnie z art. 80 kodeksu karnego, jest przestępstwem — stosunki z przedstawicielami obcego mocarstwa, mając na celu, lub mogąc przynieść szkodę dla wojkowej lub dyplomatycznej sytuacji Francji”. Skarga podkreśla, że Pleven i Moch działają „w sposób zagrażający obronie narodowej Francji, rozwijając współpracę wojskową z tymi samymi ludźmi, którzy są odpowiedzialni za agresję przeciwko Francji”. Postawieni w stan oskarżenia ministrowie nie byli w stanie odeprzeć stawianych im zarzutów „zdrady głównej”.

Konszachty rządu francuskiego z Adenauerem są jeszcze jednym dowodem tej zdrady. Queuille, Pleven, Moch czy Schuman kroczą tą samą drogą zdrady, którą przed laty kroczył marzałek zdrady — Petain i jego wspólnik Laval. Lud francuski ukarał zdradźców na rodzie, sprzymierzeńców Hitlera. Dziś naród francuski wraz z narodami świata walczy o niezawisłość narodową i bezpieczeństwo swojej ojczyzny. W walce tej zwycięży, a następować Petaina i Laval czeka kara, którą narody wymierzają zdradcom.

Komunikat Państwowej Komisji Planowania i Centralnego Urzędu Statystycznego ZSRR

nu 5-letniego
dzinie
łopy życiowej
kulturalnego
ości

w końcu 1959 r. wynosiła 39,3 miliona osób i wzrosła w porównaniu z Hiszpanią w końcu roku 1950 o 7,5 miliona osób.

Popęszyła się sytuacja materialna ludności ZSRR, co znalazło wyraz we wzroście płacących i realnych płac

Podczas, gdy w krajach kapitalistycznych przeszło połowę dochodu narodowego przyswłaszcza klasa kapitalistów, w Związku Radzieckim cały dochód narodowy należy do mas pracujących. Masy pracujące ZSRR otrzymały przy tym w roku 1950, dla zaspokojenia swych osobistych potrzeb materialnych i kulturalnych, 74 proc. dochodu narodowego, zaś 26 proc. dochodu narodowego pozostało w dyspozycji państwa, kółekow i organizacji spółdzielczych dla rozszerzenia produkcji socjalistycznej oraz dla inne potrzeby ogólnopolskiego i społecznego. Dzięki wzrostowi dochodu narodowego budżet państwowy wykonywany był rokrocznie z nadwyżką dochodów nad wydatkami. W wydatkach budżetu państwa

latach 1940—1950 praw zbożowych z proc. wyższą niż	rownianiu z rokiem 1940 o 15 proc., jednakże zadania planu 5-letniego w zakresie zwiększe- nia obszaru pod trawami wielo- letnimi nie wykonano w całej pełni i produkcja paszy nie dotrymuje kro- ku zwiększaniem zasobów snu hodowli.	Wrosło wypos- nie rolnicтва. W podarcie rolnaj 534.000 traktorów snu na jednost- KRM, 23.000 komi- wych, 341.000 sta- wych, 23.000 sta-
--	--	--

W Związku Radzieckim nie było i nie ma bezrobocia. Po zakończeniu Wielkiej Wojny Narodowej wszystkim zdezerbiiłowanym z Radzieckiej Armii i Marynarki Wojennej zapewniło nie w całej pełni pracę, odpowiednio ich kwalifikacjom i specjalnościom. Liczoność ro-
i urzędów w

w końcu 1950 r. wynosiła 59,2 miliona osób i wzrosła w porównaniu z liczebnością w końcu roku 1940 o 7,7 miliona osób.
Telefexyta się zwiększa ma-
terialna ludności ZSRR, co zna-
cznie wyraża we wzroście pla-
niowanych i realnych pla-

Wiązać zagadnienia produkcyjne z hasłami frontu narodowego walki o pokój i Plan 6-letni

Partyjna konferencja wyborcza w radomskim PMT wytyczyła nowemu Komitetowi Fabrycznemu właściwe drogi działania

Sprawozdanie z rocznej działalności Komitetu Fabrycznego PZPR w radomskim PMT złożone na zakładowej konferencji wyborczej przez sekretarza KF tow. Młna Jęwa, mimo, że oceniło krytycznie pracę organizacji partyjnej i KF, Rady Zakładowej i dyrektora, i mimo, że było w nim sporo samokrytyki, nie uwypukliło jednak dostatecznie pracy organizacji partyjnej nad wychowaniem politycznym załogi, nie wiązało dostatecznie zadań produkcyjnych z ich treścią polityczną.

Brak ten zaważył również na przebiegu dyskusji, która jak to ocenili w podsumowaniu tow. Pilawka, sekretarz ekonomiczny KW PZPR w Kielcach, „za mało była upolityczniona i wnosząca szereg cennych uwag w sprawie podniesienia pracy produkcyjnej w zakładzie nie wiązała dostatecznie tych spraw z zadaniami pracy politycznej z hasłami frontu narodowego walki o pokój i Plan 6-letni”.

Żałoga PMT w Radomiu może się poszczycić poważnymi osiągnięciami produkcyjnymi. Zadania pierwszego roku Planu 6-letniego wykonano w 111,3 proc., zdobywając po raz trzeci przechodni sztafeta wodniactwa pracy, tym razem już na własność. Na ten poważny sukces złożyła się praca całej załogi, która pod kierownictwem organizacji partyjnej nieustannie walczyła o obniżkę kosztów własnych produkcji, o polepszenie jakości wyrobów, podejmując zań liczne zobowiązania produkcyjne oraz biorąc udział w stale rozwijającym się współzawodnictwie pracy. Potrafiła na miesiąc przed terminem wykonać roczny plan produkcji.

Sukcesy te nie przysłoniły jednak delegatom obradującym na konferencji wyborczej, wielu błędów i niedociągnięć po-

SOM w Moskierzach prosi o zwrot traktorów

Spółdzielczy Ośrodek Maszynowy w Moskierzach (pow. Włoszczowa) wysłał w roku ubiegłym dwa traktory do województwa śląskiego. Traktory te potrzebne były do likwidacji odlogów i jeszcze w tym samym roku miały być przetransportowane z powrotem. Niestety, do dziś dnia SOM ich nie otrzymał. Kierownictwo SOM-u interweniowało już u odpowiednich czynników z prośbą o zwrot choćby jednego traktora, ale również bez rezultatu.

PZGS we Włoszczowie winien dopilnować sprawy zwrotu traktorów SOM-owi w Moskierzach. (52-18 k)

S. — B.

pełnionych przez KF, organizacje oddziałowe, Radę Zakładową i dyrektora.

BRAK WSPÓŁPRACY DYREKCJI Z KOMITETEM FABRYCZNYM

Na pierwsze miejsce w dyskusji wysunęła się poruszona przez kilku towarzyszy sprawa braku właściwej współpracy dyrektora zakładu z KF, sprawa odsunięcia się dyrektora tow. Drzewieckiego od organizacji partyjnej. Zresztą, potwierdzeniem stawianych pod adresem dyrektora zarzutów było jego wystąpienie w dyskusji, w którym tow. Drzewiecki nie zdobył się na najmniejszą choćby samokrytykę, nie potrafił nawiązać krytycznie do wyników swojej pracy, docieć przyczyn swej niewłaściwej współpracy z KF. Wystąpienie tow. Drzewieckiego, ograniczyło się do podania kilku cyfr charakterystycznych osiągnięć produkcyjnych załogi. A skutki oderwania się tow. Drzewieckiego od organizacji partyjnej, brak współpracy między nim a KF i Radą Zakładową odbijają się ujemnie m. in. na dyscyplinie pracy wielu robotników, a nawet na samej produkcji, znajdując swój wyraz w niewłaściwym często, rozstawieniu ludzi.

WZMOCNIĆ KONTROLĘ WYKONANIA

Działalnością ZMP oraz LK na terenie fabryki, organizacji, które ze względu na poważną ilość zatrudnionej w zakładzie młodzieży i dużą liczbę kobiet, mają szczególnie ważną rolę do spełnienia Komitetu Fabrycznego na przestrzeni okresu sprawozdawczego w gruncie rzeczy niemal się nie interesował. KF nie kontrolował, w jaki sposób tow. Stanikowski, któremu egzekutywa powierzyła obowiązek opieki nad ZMP i LK, wywiązuje się z powierzonych mu obowiązków, nie analizował pracy zarządów ZMP i LK na terenie fabryki, w wyniku czego zarządy tych organizacji nie przejawiały żadnej aktywności.

ANI JEDNEGO ROBOTNIKA NIE PRZYJĘTO W CIĄGU CAŁEGO ROKU DO ORGANIZACJI PARTYJNEJ

Również oddziałowe organizacje partyjne i ich egzekutywy nie otrzymywały od KF konkretnych nastawień i prac tych egzekutyw nie była kontrolowana przez KF. — Wielu robotników przodowników pracy, złożono podania o przyjęcie ich na kandydatów do partii — stwierdził tow. Dankiewicz. — Po kilku miesiącach robotnicy ci dowiedzieli się, że podania złożone przez nich egzekutywy organizacji oddziałowej zaginęły. Takie zataśnienie sprawy podważa autorytet organizacji oddziałowej i utrudnia przyjęcie do partii najwartościowszych spośród bezpartyjnych robotników załogi. —

Toteż przez cały 1950 rok na

terenie PMT ani jeden robotnik nie został przyjęty w szeregi partii. Również, z liczącej około 500 członków organizacji ZMP nie przyjęto w poczet kandydatów do partii ani jednego młodzieżowca.

NIE ODDZIELAĆ ZAGADNIEN POLITYCZNYCH OD SPRAW PRODUKCYJNYCH

Pomyślnie wyniki walki o zwiększenie produkcji, podniesienie jej jakości, zmniejszenie kosztów własnych, skuteczną walką o socjalistyczną dyscyplinę, uwarunkowane są stałym systematycznym podnoszeniem poziomu ideologicznego członków organizacji partyjnych, którzy z kolei poprzecz pracę agitacyjną i uświadamiającą prowadzoną wśród całej załogi, potrafią zmobilizować ją we wspólnym frontie narodowym do coraz intensywniejszej, świadomej pracy dla realizacji zadań Planu 6-letniego i umocnienia obozu pokój.

KF w PMT nie docenił znaczenia wiązania zagadnień politycznych z zagadnieniami produkcyjnymi, nie potrafił postawić na właściwym poziomie szkolenia partyjnego i pracy agitacyjnej wśród załogi.

— Przeciętna frekwencja na kursach partyjnych wahała się od 20 do 30 proc. — stwierdził w dyskusji tow. Rogalski.

— Agitatorzy dostają notatki i mówią im się, że mają agitować. Ale jak i o czym mają mówić, jakie tematy omawiać, kim mają się opiekować, tego im nikt z KF czy egzekutywy organizacji oddziałowej nie powiedział — opowiadała w dyskusji o pracy agitacyjnej tow. Mazurowa.

W dyskusji nad sprawozdaniem I sekretarza KF przy PMT zabrala głos 25 delegatów. Z ich wystąpień przebiegała głęboka troska o fabrykę, o podniesienie produkcji, o polepszenie stylu pracy organizacji partyjnej i KF. Pierwsze nieśmiało głosy krytyki, oceniające pracę egzekutywy Komitetu i następnie, śmielsze i słuszne nieustępliwie pomogły w pracy nowo wybranego KF, będąc wskazówkami na najbardziej za niedbale odejści pracy, na błędy, których nie wolno powtarzać.

Realizując uchwałę podjętą przez uczestników konferencji wyborczej, nowo wybrany KF musi zająć się szczególnie troskliwie podniesieniem na wyższy poziom szkolenia ideologicznego, pracy agitacyjnej wśród bezpartyjnych członków załogi, musi wzmoce polityczną i organizacyjną opiekę nad pracą oddziałowych organizacji partyjnych i nawiązać współpracę z Ligią Kobiet.

Komitet Fabryczny musi nade wszystko zdać sobie sprawę, że rękojmią wykonania i przekroczenia zwiększających się zadań produkcyjnych zakładu jest praca polityczna wśród całej załogi, podniesienie jej świadomości, wiązanie zadań gospodarczych z ich treścią polityczną.

W wyniku przeprowadzonych wyborów do KF przy PMT w Radomiu weszli towarzysze, którzy w pracy zawodowej i społecznej zajmują czołowe miejsca i którzy przy pomocy całej organizacji partyjnej potrafią poprowadzić załogę PMT do nowych sukcesów. Są to m. in.: tow. tow. Jerzy Minajew, Barbara Machniewska, Tadeusz Sełazuk, Karolina Grzegorzczak, Janina Stasiecka, Jerzy Wojniłowicz, Władysław Skoczylas, Stanisław Wesołowska, Leokadia Banaszkiewicz. (Ch)

Zadania rolnictwa w planie na rok 1951

ZADANIA Narodowego Planu Gospodarczego na rok 1951 w rolnictwie są równie napięte, trudne i mobilizujące jak w innych dziedzinach gospodarki.

Wartość produkcji rolnej w roku 1951 wzrośnie w porównaniu z r. 1950 o 10,2 proc. i osiągnie prawie 50 miliardów złotych. Wzrost produkcji rolnej wyniesie 10,4 proc., zaś wzrost produkcji zwierzęcej — około 10 proc. Znamienny jest w roku 1951 szybszy wzrost produkcji rolnej, niż zwierzęcej, podczas gdy Plan 6-letni zakłada większe tempo wzrostu hodowli niż uprawy roślin. Nie ma tu jednak żadnej sprzeczności. — Dzięki poważnym bowiem sukcesom roku zeszłego w produkcji hodowlanej (wzrost o 24%) nawet przy zaplanowanym jej powiększeniu w r. b., lata 1950 i 1951 przyniosą nam poważne rezultaty w realizacji zadań Planu 6-letniego w zakresie rozwoju hodowli. W końcu r. b. bowiem będziemy posiadali już z ilością pogłowia przewidzianej Planem 6-letnim przeszło 95 proc. koni, niemal 90 proc. trzody, ponad 80 proc. bydła i blisko 70 procent owiec.

W roku bieżącym uczynimy również poważny krok naprzód na drodze realizacji jednego z podstawowych założeń Planu 6-letniego w rolnictwie — przestawienia się na produkcję zbóż szlachetniejszych i upraw technicznych. Podczas gdy produkcja wszystkich trzech zbóż chlebowych bowiem wzrośnie w porównaniu z rokiem 1950 o niecałe 10 proc., produkcja pszenicy wzrośnie o 23 proc.

W roku bieżącym uczynimy również poważny krok naprzód na drodze realizacji jednego z podstawowych założeń Planu 6-letniego w rolnictwie — przestawienia się na produkcję zbóż szlachetniejszych i upraw technicznych. Podczas gdy produkcja wszystkich trzech zbóż chlebowych bowiem wzrośnie w porównaniu z rokiem 1950 o niecałe 10 proc., produkcja pszenicy wzrośnie o 23 proc.

Wymaga to wytyżonej pracy całego wieloletniego aktyw politycznego i społecznego nad podniesieniem świadomości politycznej całego pracującego chłopstwa, nad wykazaniem ścisłego związku między zadaniami gospodarczymi a sprawą walki o pokój, nad popularyzowaniem współzawodnictwa pracy i przodujących metod radzieckiej agrotechniki.

B. B.

Krytyczna korespondencja robotnika z Ostrowca przedmiotem rozprawy sądowej

Niewłaściwym przykładem stosunku do krytyki prasowej jest sprawa korespondenta Stefana Czupryńskiego z huty „Ostrowiec”, który na łamach naszej gazety z dnia 28 stycznia br. podał krytykę karygodne postępowanie ekspedientki Centrali Handlowej Przemysłu Ociekowskiego nr 1 w Ostrowcu, ob. Śliwińskiej.

Tow. Czupryński pisał o arogancji odnośnie do się sprzedawczyń Śliwińskiej do klientów, jak również o kumoterstwie sprzedawczyń materiałów, które rzadko trafiały do rąk robotników ostrowieckich. Zie przyjęła skierowanie pod jej adresem słuszne uwagi ob. Śliwińska, czyniąc nie tylko

karczemną awanturę ob. Czupryńskiemu, ale skierowała sprawę do sądu o rzekome oszczerstwo.

Sąd oczywiście ustalił prawdziwość faktów podanych przez ob. Czupryńskiego.

Ale w wypadku, gdy stwierdził słuszność tych zarzutów, sprawa nabierałaby wadliwego aspektu. Z jednej strony będzie ona bowiem próbą zatuszowania przez ob. Śliwińską jej karygodnej działalności w spółdzielni, a z drugiej usiłowanie zataśnienia korespondenta i dławienia robotniczej krytyki. Rozprawa, która odbędzie się 20 bm. wywołuje żywe zainteresowanie całej załogi huty.

Powojenny plan 5-letni w ZSRR wykonany z nadwyżką

koszt państwa sumę przekraczającą 120 miliardów rubli, 3 razy więcej niż w roku 1940.

W okresie powojennym jedno z zadań państwa było przede wszystkim podniesienie poziomu życia i rozwoju kultury, nauki i sztuki.

Liczba uczniów uczęszczających do szkół podstawowych, średnich i wyższych, w tym do szkół technicznych i innych średnich zakładów naukowych wzrosła w ciągu 5 lat o 8.000.000 i wynosiła w roku 1950 — 37.000.000, przy czym w roku 1950 w szkołach technicznych i innych średnich specjalnych zakładach naukowych kształciło się 1.230 tysięcy osób wobec 975.000 w roku 1940. W wyższych zakładach naukowych w roku 1950 kształciło się 1.247 tysięcy studentów wobec 812 tysięcy w roku 1940.

Gospodarka narodowa otrzymała w ciągu 5 lat 652 tysiące specjalistów z wyższym wykształceniem oraz 1.278 tysięcy — ze średnim wykształceniem. W porównaniu z rokiem 1940 liczba specjalistów zatrudnionych w gospodarce narodowej wzrosła o 84 proc. W ciągu ubiegłych 5 lat w Związku Radzieckim dokonano niewiarygodnych odkryć i wynalazków w różnych dziedzinach nauki i techniki. Za wybitne prace, wynalazki i osiągnięcia w dziedzinie nauki, techniki, literatury i sztuki przyznano w okresie 5-letni miano laureata Nagrody Stalinowskiej przeszło 6.500 osobom. Ścisłe instytucje naukowe — badawczych

przekroczyła w roku 1950 poziom przedwojenny 1,5 raza, liczba zaś zatrudnionych w nich pracowników naukowych wzrosła blisko 2-krotnie. Ścisłe instytucje kulturalne — oświaty osiągnęły i przewyższyły rozmiary przedwojenne.

Kłuby i masowe biblioteki w mieście i na wsi było w roku 1950 — o 15 proc. więcej, niż w roku 1940. Nakład książek w Związku Radzieckim wzrósł w porównaniu z rokiem 1940 o 84 proc., ilość aparatów kinematograficznych do końca roku 1950 wzrosła 1,5-krotnie w porównaniu z rokiem 1940.

W okresie powojennym nastąpiła dalsza poprawa opieki lekarskiej i leczenia sanatoryjno — profilaktycznego. Liczba łóżek w szpitalach miejskich i wiejskich wzrosła w roku 1950 o 25 proc. w porównaniu z rokiem 1940. Odbudowano i znacząco podwyższono sanatoria. Liczba lekarzy w kraju wzrosła w porównaniu z rokiem 1940 o 25 proc.

Osiągnięto poważne sukcesy w zakresie rozwoju handlu radzieckiego. Detaliczny obrót towarowy w państwowym i spółdzielczym handlu wzrósł w porównaniu z rokiem 1940 o 84 proc. W roku 1950 w porównaniu z rokiem 1940 sprzedano w sklepach państwowych i spółdzielczych, nie licząc sprzedaży towarów z zasobów państwowych, mięsa i przetworów mięsnych — o 30 proc. więcej, przetworów rybnych — o 81 proc., masła — o

59 proc., tłuszczów roślinnych i innych — o 67 proc., cukru — o 33 proc., wyrobów cukierkowych — o 34 proc., obuwia — o 39 proc., tkanin bawełnianych, wełnianych, jedwabnych i lanych — o 47 proc., wyrobów dziewiarskich — o 39 proc.

Wzrosła sprzedaż towarów przeznaczonych na potrzeby kulturalne i gospodarcze ludności. W roku 1950, w porównaniu z przedwojennym 1940 rokiem wzrosła sprzedaż: zegarków — 3,3 raza, odbiorników radiowych — 8 razy, przyrządów elektrycznych do użytku domowego — 1,5 raza, rowerów — 2,9 raza, maszyn do szycia — prawie 3 razy, motocykli — 16 razy, kilkakrotnie wzrosła sprzedaż materiałów budowlanych na wsi. W porównaniu z rokiem 1940 w roku 1950 znacznie zwiększyły się rozmiary handlu kolechowskiego. Po zmiesieniu karci i przeprowadzeniu reformy pieniężnej ceny na rynku kolechowskim spadły.

W okresie 5-letni powojenny na szeroką skalę rozwinięto się budownictwo mieszkaniowe. Przedsiębiorstwa państwowe, urzędy i rady terenowe, jak również ludność miast i osiedli robotniczych, korzystając z kredytów państwowych, służyły i odbudowały domy mieszkalne o łącznej powierzchni, przekraczającej 100 milionów metrów kwadratowych. Ponadto w miejscowościach wiejskich odbudowano i służyły 2.700 tysięcy domów mieszkalnych.

Przebywający w Warszawie młodzi kolejarze z NRD, członkowie młodzieżowej brzołady kolejowej im. Waltera Ulbrichta spotkali się z ZMP-owcami z parowozowni Warszawa-Wschodnia.

Na zdjęciu: Goście z NRD zwiedzają m. in. modelarnię kursu dla maszynistów kolejowych. (Od lewej) Sekretarz Dyrekcji Kolei NRD — Walter Paul, maszynista kolejowy — Gerhard Metke, uczestnik kursu maszynistów, ZMP-owiec Tadeusz Czakała i Paul Heine — maszynista kolejowy pierwszy przodownik pracy w NRD, odznaczony Orderem Pracy I klasy. (R.)

Podnieść poziom ideologiczny członków ZMP

Propagandyści i agitatorzy ZMP w woj. kieleckim podsumowują wyniki pracy

W ubiegłą niedzielę, w Domu Młodzieży w Kielcach odbyła się I Wojewódzka Narada Propagandyistów i Agitatorów ZMP. Na naradę przybyli członkowie organizacji, propagandyści oraz zaproszeni goście: z ZG ZMP — tow. JANOWCZYK, kier. ref. szkolenia tow. RING, z KW PZPR — tow. ADAMCZYK i z Wydziału Oświaty Prezydium WRN — tow. CEGIELKOWSKI.

Referat kierownika Wydziału Propagandy i Agitacji ZW ZMP — tow. Pionkiewski, oraz żywa dyskusja wskazywały na zasadnicze problemy szkolenia ZMP-owskiego, podkreślając poważne osiągnięcia ZMP-owskiej organizacji kieleckiej i zwracając również uwagę na błędy w dotychczasowej pracy.

VI Plenum KC naszej Partii oraz VIII Plenum ZG ZMP dało ZMP-owcom wytyczne dalszej pracy polityczno-ideologicznej i wskazywało na jej ogromny wpływ na produkcję. Stało się podnoszenie poziomu ideologicznego młodego robotnika, stało podnoszenie jego świadomości politycznej wyłiera decydujący wpływ na podnoszenie wydajności pracy, na walkę o oszczędne wykorzystanie materiałów, walkę o obniżkę kosztów własnych.

Uczestnicy narady dali w dyskusji wiele przykładów, że gdzie praca szkoleniowa jest postawiona na właściwym poziomie — tam młodzieżowiec ma sukcesy produkcyjne.

Np. w zespole szkoleniowym hut „Ostrowiec” — dzięki właściwej pracy — hasło walki o przedterminowe wykonanie w roku bieżącym planu produkcyjnego, rzucone przez tow. Łysana, zostało podchwycone przez szepelowców. Wartość podjętych zobowiązań wynosiła 2.600 zł. Wkrótce po tym utworzono tam 6 brigad produkcyjnych. W Koneckich Zakładach Odlewniczych członkowie zespołu szkoleniowego znacznie przekraczają normy. M. in. tow. Stanisław Komoda, wykonuje 160 proc. normy, Henryk Gut — 118 proc., Zdzisław Skarkowski — 146. W Ładomiu Handlowym w Pedsamcu, po podjęciu omawianej osiągnięcia radzieckich robotników rolnych, została utworzona brigada „dobrego udoju mleka”. Członkowie brigady,

po zapoznaniu się na szkoleniu z metodami towarzyszy radzieckich, zwiększyli dzienny udoj mleka o 34 litry.

Na terenie wiejskim praca uświadamiająca przyczynia się do ubojowienia pracujących chłopów w walce klasowej. W akcji skupu zboża zespół szkoleniowy młodzieży w Skotnikach przeprowadził przymusowy omlot u znanego tam kulaka Adama Śpiewaka.

Pomocą w pracach szkoleniowych młodzieży było stosowanie różnych atrakcyjnych form, o czym mówiła tow. Malinowska, instruktorka propagandy ZW ZMP w Ostrowcu. „W wydziale montowni hut „Ostrowiec” mamy 60 ZMP-owców. Po zorganizowaniu zespołu szkoleniowego, frekwencja na szkoleniu była około 30 proc. Ale wspólne przygotowanie sztuki „Sen bumelanta”, z którą mieliśmy pojechać na wieś, przyczyniło się do zwiększenia frekwencji na zajęciach szkoleniowych tak, że obecnie dochodzi ona do 90—95 proc. W dalszej pracy zaczęliśmy stosować takie formy, jak czytanie ciekawszych urywków z książek, śpiewanie pieśni związanych tematycznie z pogadanką itp.”

Bardzo często młodzi ZMP-owcy korzystali w swojej pracy z pomocy towarzyszy partyjnych i sekretarzy komitetów gminnych. Np. w Grabowie nad Pilicą sekretarz KG stał uczestnicząc na zajęciach szkoleniowych młodzieży i często pomagał w rozwiązywaniu trudnych zagadnień. Także Miejski Ośrodek Szkolenia Partyjnego w Radomiu jest pomocą w pracy propagandyistów. Uczestniczą tam oni na konsultacji, korzystają z biblioteki i t.p.

Ogółem na terenie naszego województwa pracuje 992 zespoły, w których kształci się przeszło 7.600 ZMP-owców.

Do błędów i niedociągnięć w dotychczasowej pracy należy zaliczyć zbyt słabą kontrolę zespołów i pracy propagandyistów przez instancje terenowe ZMP. Z niedostateczną kontrolą wiąże się słaba praca komisji szkoleniowych przy poszczególnych zarządach. Doświadczenie wykazuje, że tam, gdzie komisja szkoleniowa dobrze pracuje (np. Ostrowiec), tam też szkolenie i praca agitacyjna stoi na wyższym poziomie, a mimo to komisje przeprowadzają doradztwo inspekcyjne, a potem dzielą się na sekcje i wyjazdami i spotkaniem. Za wyjątkiem jednak Ostrowca, Radomia, Buska i Włoszczowy, pozostałe komisje nie wykazują niemal żadnej aktywności.

Na poziomie pracy w zespołach decydujący wpływ wywiera bieżące polityczne ich kierowników. Nie może być mowy o dobrej pracy zespołu bez należytego samokształcenia prowadzącego zespół propagandyści. Dotychczas jednak widoczne

jest słabe interesowanie się samokształceniem, mała frekwencja na seminariach, częsty brak należytej znajomości aktualnych zagadnień na skutek niedostatecznego czytania prasy.

Narada propagandyistów wykazała tak dorobek kieleckiej organizacji ZMP, jak i jej błędy. Wydz. Propagandy i Agitacji ZW ZMP winien na naradzie tej wyciągnąć odpowiednie wnioski i w dalszej pracy wiązać teorię z praktyką stosując metody wskazane w referacie i w dyskusji, a mianowicie: otoczyć szczególną opieką samokształcenie, korzystać w tej pracy z bibliotek partyjnych i z pomocy Ośrodków Szkolenia Partyjnego, umiejętnie wykorzystywać notatniki i broszury ZG ZMP. Dalej — pracę swą opierać na

ścisłej łączności z organizacjami partyjnymi. Wprowadzić do pracy propagandyistów i agitatorów, jako stały system, konsekwentne i regularne pociąganie z terenem, oraz stosowanie w pracy szkoleniowej różnych, atrakcyjnych form. Należy też wzmocnić działalność komisji szkoleniowych i kontrolę nad pracą poszczególnych instancji terenowych ZMP.

Najbliższe miesiące pracy Wydziału Agitacji i Propagandy ZW ZMP województwa kieleckiego winny przynieść poważną poprawę pracy zespołów szkoleniowych oraz agitatorów i propagandyistów ZMP-owskich, co stworzy podstawy nowych sukcesów, licmych młodzieżowych brigad produkcyjnych.

0 ściśle przestrzeganie ustawy o publicznej gospodarce lokalami

Na marginesie odprawy referentów kwaterunkowych w Kielcach

Przed kilku dniami odbyła się w Wydziale Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej przy Prezydium WRN w Kielcach narada referentów kwaterunkowych i pracowników załatwiających sprawy mieszkaniowe z miast wydziałowych i miast powiatowych na terenie naszego województwa. Obradom przewodniczył kier. Wydz. Gospodarki Komunalnej mgr. Samsonowicz. Udział w naradach wzięli ponadto przedstawiciele KW PZPR i Prokuratury Wojewódzkiej. Referat objaśniający cy przepisy o publicznej gospodarce lokalami i zasady postępowania wygłosił mgr. Jarynowicz.

Celem narady było usunięcie błędów i niedociągnięć, wynikających z niezrozumienia przepisów ustawy — fałszywego ich interpretowania lub lekceważenia, a co gorsza wypadków kumoterstwa, lub wprost samowoli i nadużycia władzy.

Czynnikami miarodajne walczyły stale z tego rodzaju przejawami. Instancje odwoławcze, przed wprowadzeniem ustawy o jednolitej władzy państwowej, komisje odwoławcze przy WRN-ach, a następnie wojew. komisje odwoławcze „naprawiały” błędy i uchylały niegodzące, z prawem orzeczenia wydziałów kwaterunkowych. Zdarzały się również przypadki, że błędy niższych instancji naprawiało Ministerstwo. W wielu jednak wypadkach mniej lub więcej rażące uchybienia prześlizgiły się bez echa, — często z winy samych poszkodowanych, którzy nie walczyli należycie o swoje prawa. Sprawy te poruszane były wielokrotnie w prasie — i na otwartych posiedzeniach rad narodowych.

W toku dyskusji ujawniono najbardziej rażące uchybienia ze strony wydziałów kwaterunkowych w mniejszych i większych miastach województwa,

a nawet w samych Kielcach i Radomiu. Zdarzało się, jak stwierdzili dyskutanci — i referent Wydziału Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej WRN ob. Wojtasiewicz, że wydziały kwaterunkowe nie przestrzegały obowiązujących terminów, przysługujących załatwianym i często wprowadzały uprzywilejowanych petentów do lokali i mieszkań przed uprawnieniami się decyzyj.

Jak wiadomo od decyzji orzekającej o zajęciu lokali lub też ich części przysługuje zainteresowanym prawo odwołania się do Woj. Komisji Lokalowej w terminie 7-dniowym od daty doręczenia decyzji. Wydziały kwaterunkowe zaś, w kumoter skimi czasami sposób wprowadzały niektóre osoby do lokali, nie czekając na decyzję instancji odwoławczej.

Bywały również wypadki, że pracownicy wydziałów kwaterunkowych wręczali zainteresowanym klucze od mieszkań przed uprawnieniami się decyzyj. Tego rodzaju załatwianie sprawy jest oczywiście nie zgodne z przepisami i jest zarówno ze strony wydziałów, jak i osób wprowadzających się do lokali przestępstwem i

winno być ścigane z całą surowością prawa.

Podlega również karze niewykonanie przez wydziały kwaterunkowe decyzji prawomocnych, nie mówiąc o wprowadzaniu się do lokali bez prawomocnych orzeczeń, bądź też wbrew orzeczeniom wydziałów kwaterunkowych. Osoby samowolnie wprowadzające się do lokali, bez względu na to, czy należą do świata pracy, czy też nie, będą usuwane z tych lokali i pociągane do surowej odpowiedzialności karnej.

Zdarzały się wreszcie, pozor nie niewinne przypadki, załatwiania pewnych podań „od ręki” — w ciągu dwóch — trzech dni — mimo, że na decyzje wydziałów kwaterunkowych czekały całe kolejki ludzi pracy. Na sprawy te zwrócono szczególną uwagę — znając one niewątpliwie należały do oceny władz nadzorczych.

Dobre się stało, że Wydział Gospodarki Komunalnej zwrócił uwagę na odprawy, która wyjaśniła wiele uchybień — a zarazem, dzięki jasnemu postawieniu sprawy przez przedstawicieli Prokuratury, była ostrzeżeniem dla tych, którzy usiłowałyby dopuszczać się łamania przepisów prawnych.

Robotnicy stacji pomp w Kielcach wykonali zobowiązanie 1-Majowe

Przed kilkoma dniami odbyło się w Stacji Pomp przy Miejskich Zakładach Wodociągowo-Kanalizacyjnych w Kielcach, uroczyste uruchomienie nowego zespołu pomp, który zmontowany został przedterminowo przez załogę stacji w ramach Czynu Pierwszomajowego.

Z ramienia władz w uroczystości tej wzięli udział: sekretarz Prezydium MRN, TOW. KAWA, dyr. Miejskich Zakładów Wodociągowo-Kanalizacyjnych, tow. DZIUBIŃSKI, oraz przedstawiciele ZSOP-u, ob. FORTACH, który w imieniu kieleckiej MRN przejął protokolarnie nowozmontowany zespół pomp. Zespół ten, który według planu winien być zmontowany w 387 roboczogodzinach, został przez załogę stacji w osobach: st. maszynisty tow. FABIASA oraz maszynistów tow. SITKA, WIJASA i STAPORA

zmontowany w 240 roboczogodzinach, przy czym wartość tego zobowiązania przyniosła 704 zł. oszczędności. Należy przy tym nadmienić, że prace wykonywane były pod nadzorem technicznym tow. DZIUBIŃSKIEGO i tow. STANCZYKA. Nowozmontowany zespół, który wykonany został całkiem wiele w Polsce, zastąpił z powodzeniem dotychczas pracujący stary zespół pomp, dostarczając naszemu miastu 80 litrów wody na sekundę.

Ukażo się nowe wydawnictwo

»Wiadomości statystyczne«

Nakładem Głównego Urzędu Statystycznego ukazał się zeszyt 10 „Wiadomości Statystycznych”. Na treść zeszytu składają się następujące zagadnienia:

Komunikat Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego o wykonaniu Narodowego Planu Gospodarczego w III kwartale 1950 r. Rozwój gospodarki Polski. Wykonanie planu produkcji ważniejszych wyrobów przemysłowych. Rybołówstwo morskie. Stan zasiedlenia ziem w stopniach. Uboj zwierząt gospodarskich pod nadzorem weterynaryjnym. Przewozy handlowe towarów na liniach normalnotorowych PKP. Ruch statków w portach morskich. Poczta, telegraf, telefon. Handel zagraniczny Polski w cenach z 1937 r. Ceny. Średnie płacówki bankowych. Zatrudnienie w państwowych i państwowo — spółdzielczych zakładach przemysłowych w 1950 r. Liczba kont pracodawców i ubezpieczenia. Robotnicy i pracownicy umysłowi zorganizowani w związkach zawodowych. Zakłady leczniczo — zapobiegawcze pomocy otwartej. Prowadzenie przy ośrodkach zdrowia i punktach sanitarnych według specjalności. Inne działy pracy w ośrodkach zdrowia i punktach sanitarnych. Personel ośrodków zdrowia i punktów sanitarnych. Działalność ośrodków zdrowia i punktów sanitarnych. Szczepienia ochronne. Zakłady — leczniczo — zapobiegawcze ruchome i pomocy dożalnej. Ważniejsze choroby zakaźne zarejestrowane. Muzea publiczne. Szkolnictwo zawodowe w roku szkolnym 1949-50. Zawody sportowe w 1949 r. Działalność Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych.

Na haniebną decyzję MZS spółdzielcy odpowiedzą wzmożeniem wydajności pracy

Głosy w dyskusji na obradach aktywność spółdzielców województwa kieleckiego

Jak już donosiliśmy, w dniu 15 kwietnia w sali Teatru im. St. Żeromskiego w Kielcach, obradowali aktywność spółdzielcy z terenu naszego województwa.

Po ogłoszeniu referatu przez przewodniczącego Rady Naczelnej Spółdzielni Spożywców, tow. Kawalec, oraz przemówieniu dyrektora ZSS Kielce tow. Szlabania — o roli spółdzielczości spożywców w walce o realizację Planu 6-letniego, wywiązała się ożywiona dyskusja, w której zabierali głos przewodnicy i racjonalizatorzy pracy, oraz aktywiści spółdzielcy.

Jako pierwszy zabrał głos tow. Podmakowski (Skaryszko), który m. in. powiedział:

„Jeszcze raz idąc na pasku kapitalistycznym „spółdzielcy” z MZS zajęli wroga postawę wobec ruchu spółdzielczego Polski.

Dziś kiedy spółdzielczość polska bardziej niż kiedykolwiek służy interesom świata pracy oraz, gdy zespala swoje wysiłki w realizacji Planu 6-letniego, z inspiracji imperialistów zapada haniebna decyzja wykluczenia nas z MZS.

Do czego zmierza ta rozbiłka polityka? — mówi dalej tow. Podmakowski — Ojciec socjal-demokratyczny rozbiłkacz z MZS usiłują osłabić naszą walkę o pokój, nasz pokojowy wysiłek w realizacji zadań Pa-

nu 6-letniego oraz odwrócić naszą uwagę od ich szaleńczej zamięlonej rozpętania nowej wojny światowej.

My, spółdzielcy polscy odpowiadamy panom z MZS — kochamy miłość — jeszcze bardziej wyrażonym wyrażeniem w walce o pokój, zapalając się wokół naszej przewodniczki Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, jeszcze silniejszym powołaniem się z masami pracującymi, usiłującymi nasz samorząd spółdzielczy. Od powiadamy wzmocnioną pracę nad realizacją Planu 6-letniego, planu budowy podstaw socjalizmu w Polsce.

Następnie zabrał głos przewodnik pracy z Zakładów Starachowickich tow. Głina. M. in. powiedział on: — „W wyniku wspólnego wysiłku robotnika, mechanika i inżyniera, stworzyliśmy taśmowa produkcję samochodów i dziś w odpowiedzi egzekutywie MZS, podejmujemy nowe zobowiązania produkcyjne, dzięki którym wykonamy przedterminowo nasz Plan 6-letni. W spółdzielniach naszych walczyć będziemy poprzez szkolenie zawodowe i ideologiczne o nowego, świadomego człowieka pracy, aktywizację mas członkowskich oraz razem z ZMP, związkami zawodowymi. Liga Kobiet pod kierownictwem PZPR zwalczać będziemy wszystko, co hamuje nasz marsz do socjalizmu.”

Tow. Solarski przemówił w

imieniu spółdzielców Radomia. Mówca oświadczył, że spółdzielcy razem z masami pracującymi Radomia, odpowiadają na wszelkie zakusy imperialistów amerykańskich wzmocnioną pracą, która jest orężem zwycięstwa pokoju nad wojną. Tow. Solarski zapewnił zgrupowanych i wszystkich spółdzielców radomskich, że walczyli o swój pokój w Narodowym Plebiscycie Pokoju.

W imieniu spółdzielców Radomia zabrał głos tow. Demchenko, który m. in. powiedział:

„Nasze aktywność członkowską kontynuujemy walkę o obniżenie kosztów własnych na warunkach odlewniczych działalności spółdzielni. Nasze podkreślenie, że z każdym dniem zwiększa się wydajność pracy wszystkich naszych pracowników. Podkreślamy zobowiązanie swoje wobec w terminie do dnia 1 maja 400 członków do spółdzielni. Do chwili obecnej zobowiązanie to wykonaliśmy w 113 procentach.

Spółdzielnia nasza podwoi swoje wysiłki, odpowiadając w ten sposób panom z MZS, że droga, po której kroczy polska spółdzielczość spożywców, jest słuszną.”

Następnie zabrał głos tow. Ambroz z PSS Ostrowiec, przedstawiciel ZSCh tow. Boducha, tow. Fladek i Szalecha z PSS Kielce, Ballas Olga z Radomia i (tow. Buskiewicz z Ostrowca

SRODA

15 KWIETNIA

TEATR:
PAŃSTWOWY TEATR IM. ST. ŻEROMSKIEGO — „Niemcy” — L. Kruczkowskiego.

KINO:
„WARSZAWA” — „Statek pulapka” — film produkcji radzieckiej.

„BAŁTYK” — „Knockout” — film prod. radzieckiej.

DYŻURY APTEK:

Apteka Społeczna Nr. 1, ul. Sienkiewicza.

TELEFONY:

19-06 — Pogotowie Ratunkowe
13-12 — Komisariat MO (dyt.)
0 — międzymiastowa.
11-11 — Straż Pożarna

Woj. Ośrodek Szkolenia Partyjnego

21. IV. 1951 r. o godz. 14. tej odbędzie się seminarium z wykładami i stopnia z terenu m. Kielce. Tow. przygotowali: „C. statucie, PZPR” Seminarium przeprowadzi tow. Grudziński. Obecnie wszystkich towarzyszy obowiązku.

25. IV. 1951 r. o godz. 9. tej odbędzie się seminarium z kier. grup samokształcenia. Temat: „Socialistyczne uprzedmiotowienie”. „Kolektywizacja rolnictwa”. Seminarium przeprowadzi tow. Maj. Obecnie wszystkich towarzyszy obowiązku.

26. IV. 1951 r. o godz. 17. tej odbędzie się seminarium z wykładami II stopnia z terenu m. Kielce. Tow. przygotują: „O partii”. Obecnie wszystkich towarzyszy obowiązku. Seminarium przeprowadzi tow. Pomorski.

Uczniowie gimnazjum im. St. Żeromskiego w Kielcach, dla uczczenia święta klasy robotniczej — dnia 1-Maja, zobowiązali się pracować łącznie 6.000 godzin przy usuwaniu starego bruku na plac. Obrońców Stalingradu. Po podziurach szkolnych udają się na plac, pobierają z magazynu narzędzia i nie tracąc czasu zabierają się do roboty. Zobowiązanie swe traktują poważnie, czego dowodem są stosy kamieni, ułożonych obok jezdni. Podzieleni na grupy odpowiedzialność między sobą — która z nich wyrwie więcej kamieni.

Na zdjęciu: grupa uczniów gimnazjum im. St. Żeromskiego przy pracy.

(Fot. — Zdz. Jonko)

Sport i Wychowanie Fizyczne

Sztafeta CWKS ustanawia nowy rekord Polski

Na pływalni Młodzieżowego Demu Kultury odbyły się wszystkie zawody pływackie między Kolejarzem Warszawą a Kolejarzem Poznań, zakończone zwycięstwem Kolejarza Warszawy 110:36.

W ramach tych zawodów, pływająca poza konkursem sztafeta CWKS w składzie Korolkiewicz, Paluch, Wilkoszewski, Zeiman, Kociński, ustanowiła nowy rekord Polski na dystansie 5x50 m st. dow. Czas 2:32,2 jest o 1,7 sek. lepszy od poprzedniego rekordu w tej konkurencji.

Niespodzianki w mistrzostwach piłkarskich ZSRR

Ostatnia niedziela rozgrywek piłkarskich o mistrzostwo ZSRR przyniosła szereg niespodzianek. Należą do nich: porażka Torpedo — Moskwa z Dynamo Tbilisi — 1:7.

Drużyna mistrza ZSRR — CDKA grała w Kijowie, gdzie przeciwnikiem jej było miejscowe Dynamo; — spotkanie to zakończyło się wynikiem nierozstrzygniętym 1:1. Zenit Leningrad nie rozstrzygnął również spotkania w Kuibyszewie remisując ze Skrzypkami Sowieckimi 1:1. W Stali Spartak Moskwa z trudnością odniósł zwycięstwo nad drużyną Szachter Stalino 1:0.

W tegorocznych rozgrywkach rozegrano po 2 — 3 mecze. Żadna jednak z drużyn nie odniosła 2 kolejnych zwycięstw. Świadczy to o bardzo wyrównanym poziomie i jakości walkach w rozgrywkach o mistrzostwo ZSRR na rok 1951.

CSR

PRAGA (PAP). W niedzielnych rozgrywkach o mistrzostwo Ligi Piłkarskiej Czechosłowacji padły następujące wyniki: Slavia — Presov 2:0 (2:0); Zelenicary — ATK 4:1 (1:0); Koszice — Gotvaldovo 3:0 (2:0); Zgoda Pilno — Ostrava 0:2 (0:1); Teplice — OD Praha 1:1 (0:0); Vitkovice — Sparta 2:1 (1:1); Bratislava — Zylina 2:0 (0:0).

NRD

W spotkaniach o mistrzostwo Ligi piłki nożnej Niemieckiej Republiki Demokratycznej pa-

Przed XI Światowymi Igrzyskami Akademickimi

13—14 bm. toczyły się w Pradze obrady Komisji Sportowej Międzynarodowego Związku Studentów, poświęcone sprawie przygotowań do XI Światowych Igrzysk Akademickich, jakie odbędą się w sierpniu br. w Berlinie, w ramach Światowego Festiwalu Młodzieży.

W obradach, którym przewodniczył prezes MZS — Inz. Grohman, wzięli udział delegaci organizacji studentów z 20 krajów całego świata.

Młodzież polską reprezentował ob. Cepulis.

Przewodniczący Komitetu Sportowego NRD Miller poinformował uczestników obrad o przygotowaniach, czynionych przez młodzież demokratycznych Niemiec do Igrzysk Akademickich. Do dyspozycji akademików — sportowców oddane zostaną: stadion im. Ulbrichta, mogący pomieścić 70 tys. widzów, Seelenbinderhalle, 3. kryta pływalnia, 15 innych basenów sportowych oraz dawny olimpijski regatowy tor wioślarski. Poza tym w budowie znajdują się nowoczesny stadion pływacki (dla 8 tys. widzów), stadion lekkoatletyczny, mogący pomieścić 40 tys.

widzów oraz specjalne boiska do siatkówki i koszykówki.

Delegaci zagraniczni zatwierdzili jednogłośnie sprawozdanie Komisji Sportowej Międzynarodowego Związku Studentów, dotyczące organizacji XI Światowych Igrzysk Akademickich.

O poprawę sytuacji na odcinku kultury fizycznej w powiecie opatowskim

W związku z artykułem, który ukazał się w nr. 91 „Słowa Ludu” z dnia 4 kwietnia pt. „Należy przyjąć z pomocą LZS-u w powiecie opatowskim” otrzymaliśmy wyjaśnienie z Komitetu Powiatowego PZPR w Opatowie. Ogólnie biorąc —

czytamy w wyjaśnieniu, zainteresowanie się sportem przez komitety gminne i rady narodowe jest słabe. Np. GRN i KG PZPR w Bodzechowie interesują się sportem tylko od strony techniczno-gospodarczej (np. pomoc w zbudowaniu boiska), brak jest natomiast pracy po linii ideowo-wychowawczej. Przyczyną niedociągnięć na odcinku sportu w naszym powiecie, jest bardzo słaba praca Powiatowego Komitetu Kultury Fizycznej. Również zbyt mało interesuje się zagadnieniem umasowienia sportu instruktor sportowy przy Związku Samopomocy Chłopskiej. Odnosnie LZS-u w Opatowie trzeba stwierdzić, że sportowcom zreszonym w tym Ludowym Zespole Sportowym pomaga intensywnie zarówno Komitet Gminny PZPR jak również Gminna Rada Narodowa. W celu zapewnienia dalszego rozwoju kultury fizycznej w powiecie opatowskim trzeba uaktywnić w większym stopniu niż dotychczas Powiatowy Zarząd ZSCh oraz Prezydium PRN. Komitet Powiatowy PZPR w Opatowie — czytamy w zakończeniu wyjaśnienia — dopinuje, aby organizacje partyjne na terenie powiatu opatowskiego realizowały w pełni uchwałę Biura Politycznego KC Partii w sprawie kultury fizycznej i sportu.

Ping-pongowe mistrzostwa Polski

Zakończono finałowe rozgrywki o mistrzostwo Polski w tenisie stołowym w grach po-

dwojnych. Przyniosły one sukces zawodnikom łódzkim, którzy w grze mieszanej i grze podwójnej kobiet zdobyli mistrzowskie tytuły.

W grze podwójnej mężczyzn mistrzostwo Polski zdobyła para Zawisza — Dębowski (Warszawa) przed Kuglerem i Jagodzińskim również z Warszawy i parą Krzysik — Supel (Łódź).

W grze mieszanej mistrzami zostali Heinrichowa i Krzysik (Łódź) przed parą Śląską Kilińska — Wiedera i Dorobą i Otrębą również ze Śląska.

W grze podwójnej kobiet bez konkurencyjną okazała się para łódzka Heinrichowa — Szałchówna, wicemistrzostwo zdobyła para Śląska Dorobą — Mrozek przed parą Śląską Guzickówna (Lublin).

Biegi Narodowe

WARSZAWA (PAP). W dalszym ciągu napływają meldunki, potwierdzające, masowy udział w Biegach Narodowych.

I tak na terenie Dolnego Śląska w Biegach Narodowych wzięło udział około 50 tys. uczestników. We Wrocławiu startowało ponad 10 tys., przy czym najliczniej reprezentowane było AZS (4 tys.), które w sposób wzorowy zorganizowało biegi. Poza Wrocławiem największą

liczbę startujących 3.500 zanotowano w Kłodzku. Najlepszy czas w biegu na 1.000 m uzyskał Leśniak z AZS — 2:30,0, a wśród kobiet Ariamowska — 1:23,8.

W woj. gdańskim startowało ponad 20 tys. osób. Najprawdopodobniej przeprowadzono biegi na terenie Gdańska oraz w pow. elbląskim. W Gdańsku startowało 4.200 osób, w Elblągu — 6.000, w Stargardzie — 1.029, w Malborku — 1.030, w Tczewie — 1.305.

dli następujące wyniki:

Turbine Halle — Motor Zwiczkau — 0:0, Aktivist Brieske-Ost — Rotation Drezno — 2:0, Stahl Altenburg — Union Oberschöneweide — 10:0, Lokomotive Stendal — Chemie Lipsk — 0:1, Rotation Babelsberg — Turbino Weimar — 3:2, Stahl Thale — Mechanik Gera — 6:0, VIB Pankow — Lichtenberg 47 — 1:1.

—O—

Holandia-Belgia 5:4 (3:3)

W Amsterdamie na stadionie olimpijskim wobec 65 tys. widzów odbyło się międzynarodowe spotkanie piłkarskie Holandia — Belgia. Mecz zakończył się zwycięstwem Holandii 5:4 (3:3).

Zgon zasłużonego mistrza sportu ZSRR

Po długiej chorobie zmarł w Moskwie zasłużony mistrz sportu Platon Ippolitow.

Ippolitow urodził się w 1893 r., był synem kolejarza. Od

15-go roku Ippolitow zaczął uprawiać jazdę szybką na łyżwach. Systematyczna i wytyczna praca dała rezultaty — 18-letni Ippolitow zdobył tytuł mistrza Rosji.

W ciągu 35 lat czynnego życia sportowego Ippolitow odniósł wiele sukcesów w imprezach krajowych i na granicę. Ustanowił on ok. 30 rekordów krajowych w jeździe szybkiej na łyżwach oraz w kolarstwie, które uprawiał w sezonie letnim.

Za zasługi położone na polu kultury fizycznej i sportu Ippolitow w r. 1934, jeden z pierwszych, otrzymał tytuł zasłużonego mistrza sportu, a w roku 1937 został odznaczony Orderem Czerwonego Sztandaru Pracy.

Trzecie zwycięstwo hokeistów CSR w NRD

Na sztucznym lodowisku w Berlinie hokeiści czechosłowaccy rozegrali trzecie spotkanie z hokeistami Niemieckiej Republiki Demokratycznej. Tym razem przeciwnikami Czechosłowaków była reprezentacja NRD.

Mecz zakończył się wysokim zwycięstwem Czechosłowacji — 27:3 (8:0, 7:1, 12:2).

Natura fermentów i fermenty w naturze

DLACZEGO arbusz desery jest słodki, zaś miąższ dzikiego arbusza pozbawiony jest smaku? Dlaczego pszenica „Lutescence 663” latwo znosi okresy suszy, podczas gdy pszenica „Markis” ginie, zaledwie gleba stanie się uboższą w wilgoć? Dlaczego jedne gatunki jabłek dojrzewają szybciej niż inne — oto pytania, które stawiał sobie młody uczyony radziecki, biolog Narsis Syszian.

Na pytania te dał odpowiedź w swojej pracy, napisanej na konkurs ogłoszony przez radziecką Akademię Nauk. Odpowiedź ta mogła być dać prowadząc długie, wnikliwe badania na podstawie nauki o fermentach, której pionierami byli uczeni radzieccy, Bach i Oparin. Stwierdzili oni, że komórki posiadają zdolność wytwarzania fermentów, które z kolei regulują wszelkie procesy zachodzące w ich życiu.

GRANICA ŚMIERCI

Droga móżolnych badań Syszian doszedł do przekonania, że zdolność komórki do rozszczepiania i syntetyzowania substancji zależy od wielu warunków. Brak wilgoci w glebie był jedną z przyczyn zachwiania równowagi procesów rozszczepiania i syntezy wewnątrz komórki. Gdy roślina wędnie na skutek braku wilgoci w glebie, natychmiast komórki jej tracą zdolność syntezy, fermenty przynajmniej szybko rozszczepiają za-

warte w roślinie substancje pokarmowe, aby dostarczyć jej pożywienia, którego nie może już otrzymać zwykłą drogą.

Różnica pomiędzy „granicą śmierci” wśród różnych gatunków, między punktami w których zaczyna się nieodwracalny proces niszczenia zapasów rośliny — oto istota różnicy w wytrzymałości poszczególnych gatunków. Dlatego właśnie jeden z gatunków pszenicy „Lutescence 663” — znosi dobrze posuch, gdy w pszenicy „Markis” znacznie wcześniej zachodzi rozpad normalnego porządku przemiany materii.

100 DNI

Utrapieniem przemysłu cukrowniczego była niewytrzymałość buraków cukrowych. Normalny, świeży wykopany burak dobrego gatunku zawiera 25% cukru. Po trzech-czterech miesiącach przechowania procent cukru w buraku poważnie się zmniejsza. Dlatego też cukrownicy — nie badając przyczyn — ustalili, że cukier z buraków można wydobywać w ciągu krótkiego czasu — do 100 dni po wykopkach. Reakcję reku w przemysle cukrowniczym stanowią marowy sezon, co poważnie powiększało koszty każdej kampanii.

Już od dwudziestu pięciu lat obecny profesor i laureat Nagrody Stalinowskiej, Borys Rubin badał, co dzieje się w korzeniu buraka po jego wyrwaniu z ziemi i oddzieleniu od niego liści. Czy korzeń ginie, czy też przystosowuje się do nowych warunków i żyje dalej?

Okazało się, że korzeń buraka nie ginie. Tak jak poprzednio, fermenty wydzielane przez komórki kierują procesami oddychania, które nie ulega osłabieniu po wyrwaniu buraka z ziemi. Cóż to jest owo oddychanie? Jest to utlenianie, zawarty w komórkach cukru i białka.

Wzmocnienie procesu oddychania przyspiesza rozpad cukru na poszczególne składniki, m.in. wodę i kwas węglowy.

Prof. Rubin, przeprowadzając tysiące obserwacji w swym laboratorium stwierdził, że podniesienie temperatury wpływa na przyspieszenie tego rozpadu. Ale z drugiej strony — gdy myślał o tym, aby „zabić” korzeń buraka zimnem dla uchronienia jego zapasów cukru od rozpadu — okazało się, że wówczas fermenty rozkładają substancje komórek, które je wytwarzają.

Wynikiem doświadczeń prof. Rubina było opracowanie metody przechowywania buraków

cukrowych, drogą zahamowania procesów fermentacyjnych. Stało się to podstawą dla przedłużenia okresu produkcji cukru do 160, a później do 200—230 dni w ciągu roku.

CO DZIEJE SIĘ W CIEŚCIE?

Od wielu wieków w tysiącach piekarń i pieców chlebowych w domach miejskich i chat wiejskich piecze się chleb, bułki i inne gatunki pieczywa. Ale nikt z tych wszystkich „pracowników chleba” nie miał pojęcia o procesach, jakie zachodzą podczas wypieku w rozczynionym cieście. Teoria sprzed wieków głosiła, że na gatunek ciasta ma wpływ chemiczny skład maki. Jednakże i z maki o zupełnie normalnym składzie nieraz wychodził chleb nie nadający się do spożycia.

Biochemicy stwierdzili, drogą badania procesów fermentacyjnych, że w tych właśnie wypadkach mąka pszenna zawierała dektroamilazę, ferment, który podczas wypieku przetwarzał zawarty w cieście krochmal zamiast na cukier — na dekstrynę, kleistą substancję, która pozbawiała miąższ chleba jego sprężystości. Ferment ten powstawał w ziarnach pszenicy w lata wilgotne, kiedy za-

wilgłe ziarno przez długi czas nie może być wysuszone dla omłotu.

TAJEMNICZA ROŚLINA

Innym zagadnieniem dla biochemików, badających procesy fermentacyjne roślin, była produkcja herbaty. Dwa razy podczas lata plantatorzy herbaty ścinają młode pędy krzaków herbacianych i pierwsze dwa trzecie młode liście. Delikatne te liście i pędy ulegają nawilżeniu. Następnie składa się je na specjalnej maszynie. Po skróceniu, umieszcza się herbatę w skrzyniach, zaopatrzonych w otwory i umieszczonych w ciepłym, wilgotnym pomieszczeniu. Dalszy ciąg — to już jedynie wysuszenie herbaty. Te proste, nie skomplikowane procesy obróbki surowca herbacianego wytwarzają ową użytkową wartość herbaty: smak, aromat i właściwości podniecające.

Proces produkcji herbaty przez setki lat był taki sam w Gruzji, Chinach, na Ceylonie. Nie istniało żadne naukowe wytłumaczenie procesów chemicznych zachodzących w liściach herbacianych. „Specjaliści” po prostu brali do ręki w pewnym momencie garść skróconych liści, wąchali je i orzekali, że

„herbata ma dosyć”. Nad zbadań naukowych procesów fermentacji herbaty wiele czasu strawił Michał Bokuczawa. — Zwracał się on do swych profesorów w instytucie rolniczym w Tbilisi. Na jego to propozycję do Gruzji wyjechała specjalna ekspedycja uczonych na czele z profesorem Oparinem, jednym z pionierów nauki o fermentach.

Po długotrwałych badaniach prof. Oparin dowiódł, że procesy zachodzące w czasie obróbki surowca herbacianego są procesami fermentacyjnymi. Na smak i aromat herbaty ma wpływ tanina, zawarta w jej liściach. Fermenty, rozkładając taninę stwarzają właśnie ów smak i aromat herbaty. Obróbka polega więc na doprowadzeniu fermentom rośliny do utlenienia taniny.

To odkrycie stało się podwaliną naukowej teorii obróbki herbaty, położyło kres wielowiekowej obróbce „na ślepo”. Dalo podstawę do szeregu ulepszeń w procesie produkcyjnym i umożliwiło powiększenie wartości wytwarzanej herbaty. Wprowadzenie laboratoryjnej kontroli produkcyjnej herbaty dało w ciągu jednego tylko roku 3.800 tysięcy rubli zysku.

I tutaj nauka o fermentach stanęła na służbie człowieka. Nauka, powiązana z życiem i jego potrzebami. Nauka socjalistyczna.

J. D.